

काखडेक्षः

काखडरहा, स्त्री, (काखड्वात् द्विप्रखान्वात् रोहतीति । काखड् + रच् + कः टाप् च ।) कटुकी । इति रत्नमाला ॥ (अस्याः पृथ्यायो यथा,— “कट्टी तु कटुका तिक्ता कृष्णभेदा कटुम्भरा । अशोका मत्स्यशकला चक्राङ्गी शकुलादनी ॥ मत्स्यपित्ता काखडरहा रोहिणी कटुरोहिणी” ॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ अस्याः गुणाः कटुकशब्दे ज्ञेयाः ॥)

काखडर्षिः, पुं, (काखडस्य वेदविभागस्य ऋषिः । यदा काखडेषु एकजातीयक्रियादिसमवायेषु ऋषिर्विचारकः ।) वेदकाखडविशेषाध्यापकमुनिभेदः । स तु जैमिन्यादिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (जैमिनित्तु पूर्वमीमांसाशास्त्रप्रणयनेन क्रियाकाखडस्य विचारकः । तथा वेदव्यासः उत्तरमीमांसारूपवेदान्तशास्त्रप्रणयनेन ज्ञानकाखडस्य विचारकः । इत्यादि सूत्रिभिर्निरुक्तम् ॥)

काखडवान्, [त्] चि, (काखडः शरःप्रहरणतया अस्यास्ति इति । काखड् + मतुप् । मस्य वः ।) काखडीरः । इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥ तीरान्दाज इति भाषा ॥

काखडसन्धिः, पुं, (काखडस्य स्नानस्य सन्धिः मेलनस्थानम् ।) यज्ञिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पावर्गाट इति च भाषा ॥

काखडस्युष्टः, चि, (स्पष्टं गृहीतं काखडं येन निष्ठान्तत्वात् परिपातः ।) काखडप्लुः । शस्त्राजीवी । इत्यमरः । २ । ८ । ६७ ॥

काखडहीनं, स्त्री, (काखडेन खान्येन हीनम् ।) भद्रमुक्तकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

काखडिका, स्त्री, (काखडः गुच्छः प्राणस्येन अस्ति अस्याः । काखड् + ठन् + टाप् ।) लङ्कानामकधान्यविशेषः । बालुकीनामककटीभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

काखडीरः, चि, (काखडः वाणः अस्यस्य । काखड् + “काखडाखादीरनीरचौ” । ५ । २ । १११ । इति ईरन् ।) काखडाखवान् । इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥ तीरान्दाज इति भाषा ॥ (यथा भट्टिः ४ । १० । “काखडीरः खाङ्गिकः शार्ङ्गी रत्नं विप्रस्तनुचवान्” ॥)

काखडीरः, पुं, (काखडः कृष्णः अस्यास्तीति । काखड् + “काखडाखादीरनीरचौ” । ५ । २ । १११ । इति ईरन् ।) अषामार्गवृक्षः । अताप्रभेदः । काखडेषु इति ख्यातः । तत्पर्यायः । काखडकटुकः २ नासासवेदनः ३ पटुः ४ अयकाखडः ५ स्तोमवह्नी ६ कारवह्नी ७ सुकाखडिका ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । सारकत्वम् । दुष्टप्रणालूतागुल्मीदरञ्जीहशूलमन्दाग्निनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

काखडीरी, स्त्री, (काखडीर + गौरादित्वात् ङीष् ।) मञ्जिष्ठा । इति रत्नमाला ॥ काखडीरा इत्यपि पाठः ॥ (मञ्जिष्ठाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः ॥) काखडेक्षुः, पुं, (काखडे इक्षुरिव ।) कोकिलाक्षुक्षुः । इत्यमरः । २ । ४ । १०४ ॥ कुलिया खाड़ा इति भाषा ॥ (अस्य पृथ्यायः । यथा, भावप्रकाशस्य

कात्याय

पूर्वखण्डे १ भागे ॥ “कोकिलाक्षुस्तु काकेक्षुरिक्षुरः क्षुरकः क्षुरः । भिक्षुः काखडेक्षुरप्युक्त इक्षुगन्धेक्षुवाजिका” ॥ गुणाऽस्य क्षुरकशब्दे ज्ञेयाः ॥) काशटणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काखेरी, स्त्री, (काखडं वाणाकारं पुष्पं ईत्ते । काखड् + ईरङ् गतौ + अण् । गौरादिराक्षतिगणत्वात् ङीष् ।) नागदन्तीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

काखेरहा, स्त्री, (काखे रोहति इति कः टाप् । सप्तम्या अलुक् ।) कटुकी । इति रत्नमाला ॥ (कटुकीशब्दे ऽस्या विशेषो बोध्यः ॥)

कातरः, चि, (कु कथेन तरतीति । कु + तु + अच् । कोः कादेशः ।) व्यसनाकुलचित्तः । व्याकुलः । तत्पर्यायः । अधीरः २ । इत्यमरः । ३ । १ । २६ ॥ (यथा रघुः ११ । ७८ । “कातरोऽसि यदि वोङ्गतार्चिषा तर्जितः परशुधारया मम” ॥)

कातरः, पुं, (कं जलं आतरति । क + षा + तु + अच् ।) कातलमत्स्यः । इति शब्दरत्नावली ॥

कातलः, पुं, (कातर एव रस्य लः । अयं हि रोहितादिवत् न तेजस्वी अतोऽस्य तथात्वम् । यदा, कस्य जलस्य तलं स्पृशत्येन अस्ति अस्य । अशं आदित्वाद् ।) मत्स्यविशेषः । कात्ला इति भाषा । तस्य गुणाः । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् । गुरुपाकित्वम् । त्रिदोषकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, वैद्यके । “कातलो मधुरश्चोष्णो गुरुपाकी त्रिदोषहृत्” ॥)

काटयं, स्त्री, (कुत्सितं टणं लुप्तं टणं वा । कोः कादेशः ।) रोहिपटणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कात्या, पुं, (कतस्य ऋषेर्गोत्रापत्यं । कत + “गर्गादिभ्यो यञ्” । ४ । १ । २०५ । इति यञ् ।) कात्यायनमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कात्यायनः, पुं, (कतस्य गोत्रापत्यम् । गर्गादित्वात् यञ् यन्तत्वात् यनिष्पः ।) धर्मशास्त्रकर्तृमुनिविशेषः । (यद्येतां याज्ञवल्की १ । ४ । ५ । “मन्त्रं चि विष्णुहारीतयाचावल्कीशनोऽङ्गिराः । यमापस्तम्बसम्भर्त्ताः कात्यायनवृहस्पती ॥ पराशरव्यासशङ्खलिखिता दद्यागोतमौ । शातातपो दक्षिष्ठश्च धर्मशास्त्रप्रयोजकाः” ॥ वररुचिः । इति मेदिनी ॥

कात्यायनी, स्त्री, (कतस्यापत्यं स्त्री । “गर्गादिभ्यो यञ्” । ४ । १ । २०५ । इति यञ् । “सर्व्वचलोहितादिकतस्तेभ्यः” । ४ । १ । २८ । इति यः ।) धित्वात् ङीष् ।) दुर्गा । (यथा मार्कण्डेय ६१ । २३ । “एतत्ते वदनं सौम्यं लौचनत्रयभूषितम् । पातु नः सर्व्वभूतेभ्यः कात्यायणि नमोऽस्तुते” ॥) अड्डवृद्धा काषायवसना विधवा । इत्यमरः । २ । ६ । १७ ॥ (याज्ञवल्क्यमुनेः पत्न्योरेका पत्नी । यदुक्तं वृहदारण्यकोपनिषदि । “याज्ञवल्क्यस्य हे भार्य्ये बभूवतुः मैत्रेयो कात्यायनी च । तयोर्हं मैत्रेयो ब्रह्मवादिनी बभूव स्त्रीप्रज्ञैव तर्हि कात्यायनी” ॥ पत्न्यां ङीष् । कात्यायनस्य ऋषेः पत्नी” ॥)

कादम्बा

83

कादम्बः, पुं, (कदम्बे समूहे भवः । कदम्ब + अण् ।) कलहंसः । वालि हास इति भाषा । इत्यमरः । २ । ५ । २३ । (यथा रघुः । १३ । ५५ । “क्वचित् खगानां प्रियमानशानां कादम्बसंसर्गवतोव पङ्क्तिः” ॥) अस्य मांसस्य गुणाः । वायुरक्तपित्तनाशित्वम् । भेदकत्वम् । शुक्रकारित्वम् । शीतत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (कदम्ब एव । स्वार्थे अण् ।) कदम्बवृक्षः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (कदम्बस्येदमिति श्रुत्यत्वा अण् । कदम्बसम्बन्धिनि, त्रि । कदम्बकुसुमम् । यथा रघुः १३ । २७ । “गन्धश्च धाराहृतपल्लवानां कादम्बमद्भूतजकेसरश्च” ॥) वाणः । इति मेदिनी ॥

कादम्बकः, पुं, (कादम्ब + स्वार्थे कन् ।) वाणः । इति हारावली ॥

कादम्बरं, स्त्री, (कादम्बम् कदम्बोद्भवं रसं ज्ञाति गृह्णातीति । धदम्ब + ङा + कः । जस्य रः ।) कदम्बपुष्पोद्भवमद्यम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, भाषे । “निषेव्य मधुमाधवाः सरसमञ्ज कादम्बरम्” ॥) दधिसारः । इति हेमचन्द्रः ॥ ग्रीधुः । इति विश्वः ॥ (इक्षुजातगुडादि । इति मल्लिनाथः ॥)

कादम्बरी, पुं, (कादम्बं कदम्बरसवत् ज्ञाति गृह्णातीति । ज्ञा + कः । लस्य रश्च ।) दध्यग्रम् । दधिसरः । इति मेदिनी ॥

कादम्बरी, स्त्री, (कु-दृष्टवर्णं नीलवर्णमित्यर्थः अम्बरं वस्त्रं यस्य । कोः कादेशः ।) कदम्बरो वल्लभमस्तस्य प्रिया । कदम्बर + अण् ततः स्त्रियां ङीष् । यदा कदम्बे जातो रसः कादम्बः । “तत्रजातः” । ४ । ३ । २५ । इत्यण् । कादम्बं राति ददातीति । रादाने + “आतोऽनुपसर्गे कः” । ३ । २ । ३ । इति कः । गौरादित्वात् ङीष् ।) मदिरा । इति मेदिनी ॥ (यथा,— “कादम्बरीमदविधूर्णितलोचनस्य युक्तं हि लाज्जलभतः पतनं पृथिव्याम्” ॥ इत्युद्धटः ॥) केप्लिष्ठा । खरसती । शारिकापक्षिणी । इति मेदिनी ॥ (वाणभट्टविरचितकाव्यविशेषः । खनायिकानामैव प्रसिद्धोऽयं ग्रन्थः । इयं कादम्बरी तु वाणभट्टेनासमापितां पुनरस्य पुत्रेण समाप्तिं नीता । नायिकाविशेषः । सातु तुम्बुरुप्रभृतीनां वश्यां गन्धर्व्याणां ज्येष्ठस्य हंस इत्याख्याया प्रसिद्धस्य गन्धर्वस्य कन्या । अस्या जननी सौममयूखसम्भवापसरसां कुले जाता गौरीति नाम्ना प्रसिद्धा । अस्या अन्धद्विवरणान्तु कादम्बर्थां वृक्षव्यम् ॥)

कादम्बरीवीजं, स्त्री, (कादम्बर्थाः वीजं आसतः ।) सुरावीजम् । इति रत्नमाला ॥

कादम्बर्थाः, पुं, (कादम्बर्थाः हितः इति यत् ।) कदम्बवृक्षः । इति जटाधरः ॥

कादम्बा, स्त्री, (कादम्ब इव आचरति । कादम्ब + आचारे क्तिप् + अच् + टाप् ।) कदम्बपुष्पोद्भवः ।